

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Tony Hansen
Anneksvænget 53
5270 Odense N

Dato:
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh: Louise Christophersen
Sagsnr.: 2006-904-0069
Dok.: LCH40529

Klage over afslag på ansøgning om tilladelse til etablering af en Pokerskole

Ved brev af 3. juni 2006 med bilag til Justitsministeriet har De påklaget Politimesteren i Odenses (nu Fyns Politi) (herefter politiet) tilkendegivelse af 22. maj 2006, hvor politiet meddelte, at de ikke kunne imødekomme Deres ansøgning om tilladelse til at etablere en pokerskole i restaurationsvirksomheden "Tony's", Middelfartvej 9-11, 5000 Odense C.

Efter en gennemgang af sagen skal Justitsministeriet herved meddele, at ministeriet ikke har mulighed for at tage stilling til Deres klage over politiets tilkendegivelse af 22. maj 2006. Desuden finder Justitsministeriet ikke grundlag for at udtale sig mere generelt om, hvorvidt et spil af den beskrevne karakter må anses som hasard, jf. straffelovens §§ 203 og 204.

Nedenfor følger Justitsministeriets gennemgang af sagen og begrundelse for afgørelsen.

Sagens omstændigheder

Det fremgår af sagen, at De i august 2005 begyndte at afholde pokerturneringer i Deres restaurant Tony's. Deltagerne skulle betale et indskud på mellem 50 kr. og 100 kr. for at være med i pokerturneringerne. Politiet var på besøg 3-4 gange i løbet af vinteren, og politiet gjorde ikke i den forbindelse indsigelse mod pokerturneringerne.

Den 27. marts 2006 gennemførte politiet imidlertid en razzia og konfiskerede de kontante indskud, spillekort og jetoner. De blev efterfølgende afhørt af politiet. Efter denne hændelse standsede De Deres pokertur-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ringer, selv om De var vidende om, at der andre steder i Odense blev afholdt lignende pokerturneringer.

Ved brev af 2. maj 2006 ansøgte De politiet om tilladelse til at etablere en pokerskole. De oplyste i den forbindelse, at der var tale om en pokerskole, der skulle afvikles i turneringsform. Turneringerne skulle afvikles for sjov og på en måde, så deltagerne opnåede viden om spillet. Deltagerne skulle ikke betale et kontant indskud, ligesom der heller ikke kunne foretages rebuy eller på anden måde bruges penge på spillet. Der ville ikke være kontante præmier, men derimod præmier i form af små gavekort, en flaske spiritus og merchandise.

De anførte endvidere, at baggrunden for Deres ansøgning var at skabe omsætning på stedet på hverdagsaftener, idet De anså afholdelse af forskellige arrangementer herunder pokerturneringer som Deres eneste mulighed for at opnå omsætning, da De ikke ligesom andre forretningsdrivende i byen havde strøgkunder.

Ved brev af 22. maj 2006 rykkede De politiet for svar.

Politiet meddelte ved brev af 22. maj 2006, at de ikke kunne imødekomme det ansøgte. Politiet lagde ved afgørelsen vægt på, at poker er et kortspil, hvor udfaldet helt eller delvist beror på tilfældigheder, og som derfor efter retspraksis måtte anses for hasardspil. Det var politiets opfattelse, at det påtænkte spil ville være ulovligt i medfør af straffelovens § 203, uanset om der indgik betaling for deltagelse, og uanset om der blev udloddet præmier til deltagerne.

Ifølge Deres oplysninger tog De politiets afgørelse af 22. maj 2006 til efterretning og forespurgte i den anledning ved brev af 29. maj 2006, under hvilken form De så kunne iværksætte arrangementer med kortspil. De oplyste i samme forbindelse, at Fyns Pokerklub, Odense Pokerklub og flere andre afholdt pokerturneringer med betragtelige indsatser flere gange om ugen.

Ved brev af 3. juni 2006 klagede De over politiets afgørelse af 22. maj 2006 til Justitsministeriet.

Ved brev af 16. september 2006 rykkede De Justitsministeriet for svar på Deres henvendelse.

Advokat Jan Moosmand forespurgte på vegne af Dem ved brev af 10. november 2006 til sagens status hos politiet og anmodede om oplysninger om, hvorvidt politiet påtænkte at rejse tiltale mod Dem og Deres forretningsforbindelse Laila Frank.

Politiet oplyste ved brev af 23. november 2006, at anklagemyndigheden endnu ikke havde taget endelig stilling til, om der skulle rejses tiltale mod Dem og Laila Frank.

Den 8. januar 2007 rykkede advokat Jan Moosmand på ny politiet og anmodede i den forbindelse anklagemyndigheden om at tage stilling til, om der ville blive rejst tiltale mod Dem og Laila Frank. Advokat Jan Moosmand bad endvidere om oplysninger om, hvorvidt politiet havde besøgt de spillesteder, som De ved brev af 29. maj 2006 havde anmeldt, og hvorledes der var forholdt overfor disse pokerklubber.

Den 25. januar 2007 rettede De henvendelse til justitsministeren og økonomi- og erhvervsministeren. De anførte, at De var uenig i politiets opfattelse af, at poker er hasard. De bemærkede, at poker efter Deres opfattelse skulle anses for et tænkespil på lige fod med bridge og backgammon. De klagede endvidere over politiets sagsbehandlingstid og manglende efterforskning af andre pokerklubber i Odense. Endelig klagede De over Justitsministeriets sagsbehandlingstid.

Økonomi- og Erhvervsministeriet videresendte ved brev af 30. januar 2007 Deres henvendelse til Justitsministeriet.

Ved brev af 7. februar 2007 rettede advokat Jan Moosmand på vegne af Dem henvendelse til Justitsministeriet og anmodede om ministeriets bistand til at fremskynde sagsbehandlingen hos politiet, herunder klarlægge hvorfor politiet i Odense ikke havde foretaget ransagning og rejst sigtelser i relation til andre pokerklubber i Odense. Advokat Jan Moosmand rykkede endvidere for Justitsministeriets behandling af Deres klage over politiets afgørelse af 22. maj 2006.

Ved brev af 12. februar 2007 vedlagde De en kopi af politiets brev af 7. februar 2007 til advokat Jan Moosmand, hvori politiet oplyste, at sagen mod Dem og Laila Frank afventede endelig afgørelse af en lignende sag ved Nordsjællands Politi. Politiet tilkendegav, at de herefter ville tage stilling til, om der skulle rejses tiltale i de sager, som verserede ved poli-

tiet. Politiet oplyste endvidere, at de efterforskede flere lignende sager om pokerspil.

Til brug for sagens behandling har Justitsministeriet indhentet en udtalelse af 26. februar 2007 fra politiet, der har henholdt sig til afgørelsen af 22. maj 2006 med den deri anførte begrundelse. Politiet har supplerende oplyst, at der ikke var givet tilladelse til pokerspil til andre ansøgere i Odense.

Ved brev af 20. marts 2007 anførte advokat Jan Moosmand på vegne af Dem, at det var et faktum, at politiet var vidende om, at der konkret var 3-4 andre spillesteder i Odense, og at politiets adfærd i relation til disse spillesteder indikerede, at politiet anså de pågældende aktiviteter for lovlige. På den baggrund fandt advokat Jan Moosmand det kritisabelt, at politiet ikke ville anvise Dem, hvordan De kunne drive en pokerskole uden at overtræde lovgivningen. Advokat Jan Moosmand anmodede endelig Justitsministeriet om at lægge pres på politiet med henblik på at opnå en afklaring af, om der skulle rejses tiltale mod Dem og Laila Frank.

Justitsministeriets afgørelse

Efter straffelovens § 203 straffes den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme sådant spil, med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Ved erhverv forstås, dels at der er handlet for vindings skyld, dels at der er tale om en regelmæssig aktivitet og ikke blot et enkeltstående tilfælde. Erhvervet kan søges ved deltagelse i spillet, men også på anden måde, f.eks. ved at stille lokaler til rådighed.

Desuden følger det af straffelovens § 204, at den, som på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter utilladt hasardspil, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Lige med offentlig sted anses foreningslokaler, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet. Endelig kan den, som på offentligt sted deltager i utilladt hasardspil, straffes med bøde.

Ved hasardspil forstås traditionelt spil om (ikke helt ubetydelige) økonomiske værdier, hvis udfald (næsten) kun beror på tilfældet. Derudover

lægges der vægt på, om det pågældende spil erfaringsmæssigt i særlig grad frister uerfarne spillere til at indlade sig i spillet i håb om tilfældig gevinst.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der ikke meddeles enkeltstående tilladelser til hasardspil, som ellers ville være omfattet af straffelovens §§ 203 og 204. Hasardspil kan således alene lovligt finde sted i det omfang, det er tilladt i medfør af anden lovgivning, herunder spillekasinooven. Om et bestemt spil er hasardspil beror på en konkret fortolkning af straffelovens bestemmelser.

Henset til, at der ikke kan gives enkeltstående tilladelser til hasardspil, må politiets tilkendegivelse af 22. maj 2006 efter Justitsministeriets opfattelse anses som en forhåndsudtalelse om, hvorvidt en påtænkt aktivitet vil være lovlig eller ej. Uanset at politiet har vejledt om, at tilkendegivelsen kan påklages til Justitsministeriet, er en sådan forhåndstilkendegivelse ikke en afgørelse, der kan påklages til Justitsministeriet. Justitsministeriet har på denne baggrund ikke mulighed for at tage stilling til Deres klage over politiets tilkendegivelse.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det er Justitsministeriets faste praksis, at man af principielle og ressourcemæssige grunde ikke påtager sig at udarbejde vejledende udtalelser til private om retlige spørgsmål, som har karakter af afgivelse af responsa.

Hertil kommer, at Justitsministeriet er bekendt med, at der i øjeblikket verserer flere sager ved landets politikredse vedrørende spørgsmålet om tiltalerejsning for eventuel overtrædelse af straffelovens §§ 203 og 204. Justitsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at kompetencen til at rejse tiltale for overtrædelse af straffeloven tilkommer politidirektørerne og statsadvokaterne, jf. retsplejelovens¹ § 719.

Justitsministeriet skal i relation til Deres henvendelse af 25. januar 2007 vedrørende politiets manglende stillingtagen til, om der skal rejses tiltale mod Dem, oplyse, at klager over politiets behandling af straffesager og afgørelser indenfor strafferetsplejen – herunder om der i en konkret sag skal rejses tiltale – efter reglerne i retsplejeloven behandles af den regionale statsadvokat, i dette tilfælde Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland, Domhuset, Kongevej 41, 6400 Sønderborg. Justitsministeriet

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006.

har på denne baggrund videresendt Deres henvendelse til Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland.

For så vidt angår Deres henvendelse af 25. januar 2007 vedrørende politiets manglende efterforskning af andre pokerklubber i Odense, skal Justitsministeriet oplyse, at anmeldelser om strafbare forhold i medfør af retsplejelovens § 742, stk. 1, skal indgives til det lokale politi. Det fremgår endvidere af retsplejelovens § 742, stk. 2, at det er politiet, der efter anmeldelse iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

En klage over politiets behandling af Deres anmeldelse kan efter retsplejelovens § 101, stk. 2, 1. pkt., indgives til vedkommende regionale statsadvokat. I det konkrete tilfælde vil det være Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland, Domhuset, Kongevej 41, 6400 Sønderborg. Justitsministeriet har på denne baggrund videresendt Deres henvendelse til Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at statsadvokatens afgørelse efter retsplejelovens § 101, stk. 2, 2. pkt., ikke kan påklages til Justitsministeriet eller anden forvaltningsmyndighed.

Det kan tilføjes, at Justitsministeriet er opmærksom på, at der kan være behov for en samlet gennemgang og eventuel revision af straffelovens regler om hasard. Justitsministeriet vil derfor i den nærmeste fremtid nedsætte et sagkyndigt udvalg, som skal se nærmere på reglerne herom og eventuelt foreslå lovændringer.

Kopi af denne afgørelse er samtidig sendt til politiet, advokat Jan Moosmand, Folketingets Retsudvalg og medlem af Folketinget Lars Christian Lilleholt, der har rettet henvendelse til Justitsministeriet om sagen.

Justitsministeriet skal meget beklage den lange sagsbehandlingstid.

Med venlig hilsen

Birgit Thostrup Christensen